

Bruksela, 30 września 2026 r.
(OR. en)

13793/26
ADD 1

JAI 1223
COPEN 362
CYBER 389
COPS 568
RELEX 1244
JAIEX 76
TELECOM 453
POLMIL 402
CFSP/PESC 1536
ENFOPOL 351
DATAPROTECT 305

PISMO PRZEWODNIE

Od:	Sekretarz generalna Komisji Europejskiej (podpisała dyrektor Martine DEPREZ)
Data otrzymania:	29 września 2026 r.
Do:	Thérèse BLANCHET, sekretarz generalna Rady Unii Europejskiej
Nr dok. Kom.:	COM(2026) 522 annex
Dotyczy:	ZAŁĄCZNIK do zalecenia dotyczącego DECYZJI RADY upoważniającej do uczestnictwa w rokowaniach w ramach Organizacji Narodów Zjednoczonych, w imieniu Unii Europejskiej, dotyczących projektu protokołu uzupełniającego Konwencję Narodów Zjednoczonych przeciwko cyberprzestępczości

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2026) 522 annex.

Zał.: COM(2026) 522 annex

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 29.9.2026 r.
COM(2026) 522 final

ANNEX

ZAŁĄCZNIK

do zalecenia dotyczącego

DECYZJI RADY

**upoważniającej do uczestnictwa w rokowaniach w ramach Organizacji Narodów
Zjednoczonych, w imieniu Unii Europejskiej, dotyczących projektu protokołu
uzupełniającego Konwencję Narodów Zjednoczonych przeciwko cyberprzestępczości**

Załącznik

WYTYCZNE NEGOCJACYJNE do protokołu uzupełniającego Konwencję Narodów Zjednoczonych przeciwko cyberprzestępczości

SEKCJA 1

CELE

Jeśli chodzi o proces rokowań, cele Unii powinny być następujące:

- 1) Proces rokowań jest otwarty, integracyjny i przejrzysty oraz oparty na współpracy w dobrej wierze.
- 2) Proces rokowań umożliwia znaczący udział wszystkich zainteresowanych stron, w tym społeczeństwa obywatelskiego, sektora prywatnego, środowisk akademickich i organizacji pozarządowych.
- 3) Uwagi otrzymane od każdego z członków Organizacji Narodów Zjednoczonych są rozpatrywane na równych zasadach, aby zapewnić integracyjny charakter procesu.
- 4) Zanim rozważona zostanie ewentualna treść protokołu, w procesie rokowań w pierwszym rzędzie refleksji poddana zostanie stosowność dodatkowego protokołu, w tym dokonana zostanie ocena, na ile konieczny jest taki protokół, jakie korzyści z niego płyną i czy jest wykonalny.

Jeśli chodzi o ogólne cele rokowań, cele Unii powinny być następujące:

- 5) Protokół zapewnia najwyższy możliwy poziom ochrony praw człowieka i podstawowych wolności, a jednocześnie służy organom ścigania i organom sądowym jako skuteczny instrument ogólnowiatowej walki z cyberprzestępczością; jego celem jest promowanie i wzmacnianie środków służących skuteczniejszemu i efektywniejszemu zapobieganiu cyberprzestępczości i jej zwalczaniu, a także promowanie i ułatwianie współpracy międzynarodowej oraz wspieranie budowania zdolności i pomocy technicznej w walce z cyberprzestępczością.
- 6) Protokół jest w pełni zgodny z celem i założeniami Konwencji ONZ przeciwko cyberprzestępczości, w tym z jej postanowieniami dotyczącymi ochrony praw człowieka i podstawowych wolności. Protokół pozostaje bez wpływu na interpretację tych postanowień i ich konsekwentne stosowanie zgodnie z art. 61 ust. 4 Konwencji ONZ przeciwko cyberprzestępczości, a jednocześnie potencjalnie uzupełnia i dodatkowo wzmacnia postanowienia konwencji dotyczące ochrony praw człowieka i podstawowych wolności.
- 7) Państwa członkowskie UE powinny być w stanie przestrzegać prawa Unii, w tym praw podstawowych, podstawowych wolności i ogólnych zasad prawa Unii zapisanych w Traktatach oraz w Karcie praw podstawowych. Postanowienia protokołu powinny być także zgodne z międzynarodowymi zobowiązaniami handlowymi UE i jej państw członkowskich.

SEKCJA 2

KWESTIE MERYTORYCZNE

Jeśli chodzi o treść rokowań, cele Unii powinny być następujące:

- 8) Protokół jest spójny z Konwencją ONZ przeciwko cyberprzestępczości i nie wywiera na jej strony skutków wykraczających poza skutki określone w art. 60 tej konwencji.
- 9) Protokół zawiera definicje przestępstw, które można popełnić wyłącznie przy użyciu systemów informatycznych.
- 10) Pod warunkiem zagwarantowania wystarczających warunków i zabezpieczeń oraz odpowiedniej ochrony praw człowieka i podstawowych wolności, w drodze wyjątku od zasady określonej w pkt 15, protokół mógłby zawierać definicje przestępstw, które mogą zostać popełnione bez użycia systemów informatycznych, ale które mogą być umożliwiające przy użyciu systemów informatycznych w pewnych okolicznościach, ale tylko w przypadkach, gdy użycie systemów informatycznych w istotny sposób zmienia cechy lub skutki przestępstw.
- 11) Przestępstwa są jasno i wąsko zdefiniowane w sposób neutralny pod względem technologicznym. Definicje są zgodne z definicjami zawartymi w innych stosownych konwencjach międzynarodowych lub regionalnych, zwłaszcza w dziedzinie cyberprzestępczości, oraz z międzynarodowymi standardami praw człowieka i podstawowymi wolnościami.
- 12) Protokół uzupełnia środki Konwencji ONZ przeciwko cyberprzestępczości dotyczące wspierania budowania zdolności, a także pomocy i wsparcia dla ofiar.
- 13) W protokole przewidziano środki współpracy, które umożliwiają organom w różnych państwach będących jego stronami skuteczną współpracę w drodze wzajemnej pomocy prawnej na potrzeby postępowań przygotowawczych lub karnych dotyczących przestępstw określonych w protokole zgodnie z warunkami i zabezpieczeniami określonymi w Konwencji ONZ przeciwko cyberprzestępczości i ewentualnie w protokole.
- 14) Wspomniane środki współpracy są zgodne z innymi odpowiednimi konwencjami międzynarodowymi lub regionalnymi, w szczególności w dziedzinie przestępczości zorganizowanej lub cyberprzestępczości, oraz nie są sprzeczne z takimi konwencjami, z międzynarodowymi standardami praw człowieka i z podstawowymi wolnościami.
- 15) Środki współpracy podlegają warunkom przewidzianym w prawie wezwanej strony, ponadto zastosowanie mają do nich szerokie podstawy odmowy określone w Konwencji ONZ przeciwko cyberprzestępczości.
- 16) Protokół jest w pełni zgodny z rygorystycznymi warunkami i silnymi zabezpieczeniami określonym w Konwencji ONZ przeciwko cyberprzestępczości i jest objęty zakresem ich stosowania, co zapewnia państwom członkowskim UE możliwość poszanowania i ochrony podstawowych praw, wolności i ogólnych zasad prawa UE zapisanych w Traktatach i w Karcie praw podstawowych. Protokół pozostaje bez wpływu na interpretację tych postanowień i ich konsekwentne stosowanie zgodnie z art. 61 ust. 4 Konwencji ONZ przeciwko cyberprzestępczości, a jednocześnie potencjalnie uzupełnia i dodatkowo wzmacnia postanowienia konwencji dotyczące ochrony praw człowieka i podstawowych wolności.
- 17) Protokół opiera się na mechanizmie zapewniającym jego wdrożenie przewidzianym w rozdziale VIII Konwencji ONZ przeciwko

cyberprzestępczości i jest zgodny z postanowieniami końcowymi konwencji, w tym dotyczącymi rozstrzygania sporów, podpisania, ratyfikacji, przyjęcia, zatwierdzenia i przystąpienia, wejścia w życie, zmiany, zawieszenia, wypowiedzenia oraz depozytariusza i języków.

SEKCJA 3

PROCEDURA NEGOCJACYJNA

Ogólnie, rokowania powinny przebiegać następująco:

- 18) Komisja powinna prowadzić rokowania w imieniu Unii w kwestiach, które wchodzą w zakres jej kompetencji, zgodnie z Traktatami.
- 19) Komisja powinna dążyć do zapewnienia spójności protokołu z odpowiednimi przepisami i politykami Unii, a także ze zobowiązaniami Unii wynikającymi z innych stosownych protokołów i umów wielostronnych.
- 20) Rokowania, w tym każda runda rokowań, muszą być przygotowywane z dużym wyprzedzeniem. W tym celu Komisja informuje Grupę Roboczą ds. Współpracy Wymiarów Sprawiedliwości w Sprawach Karnych, pełniącą funkcję specjalnego komitetu w rozumieniu art. 218 ust. 4 TFUE (zwanego dalej „specjalnym komitetem”), o planowanym harmonogramie i kwestiach będących przedmiotem rokowań, a także jak najszybciej przekazuje stosowne informacje.
- 21) Zgodnie z zasadą lojalnej współpracy Komisja i państwa członkowskie powinny ściśle współpracować w procesie rokowań, w tym regularnie kontaktując się z ekspertami i przedstawicielami państw członkowskich w Wiedniu i Nowym Jorku.
- 22) Sesje rokowań powinno poprzedzać posiedzenie specjalnego komitetu mające na celu określenie kluczowych kwestii, sformułowanie opinii i udzielenie wskazówek, w tym, w stosownych przypadkach, formułowanie oświadczeń i zastrzeżeń.
- 23) Po każdej sesji rokowań Komisja składa specjalnemu komitetowi sprawozdanie z wyników rokowań.
- 24) Komisja informuje specjalny komitet o wszelkich istotnych kwestiach, które mogą wystąpić w trakcie rokowań, oraz konsultuje się z nim w sprawie tych kwestii.